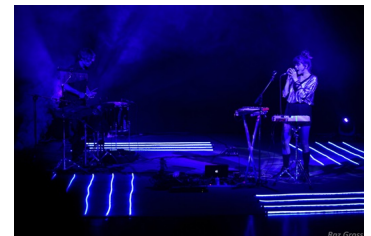

מאת רביד טכמן

אם יש משהו מעצבן במדינה הזאת זה שלא כל המוזיקאים מקבלים את ההערכה הראויה להם בזמן הראוי להם.
לא חסרים אמנים ויוצרים ישראלים שמצליחים מאוד עם המוזיקה שלהם בחו"ל אבל פה רק שואלים "מי זאת?" "מי הוא?" או "מי אלה?"
שאלה מרגיזה נורא. מצד אחד כאוהבי מוזיקה אנחנו ישר הולכים לבדוק הכל! אבל באמת הכל! ולפעמים מאזין ממוצע לא עושה את זה וזה בסדר, אין פה שיפוט, אבל לא בא לכם לפרגן לאמנים שלנו קצת? הנה אחת ששווה להכיר אותה.

ביום שבת האחרון, במרכז ענב לתרבות, נגה ארז סוג של השיקה את אלבום הבכורה שלה. אינדי, אלקטרוני ופשוט מדהים. בדרך כלל אנחנו לא אוהבים להגדיר ז'אנרים כי אם זה נשמע טוב אז מה זה משנה מה זה.
חמושה בפרקשן אלקטרוני ובהמון קיבורדים נוגה ארז מוכיחה שלם איז מור!
היא פותחת בשיר Toy ומיד בסיומו היא מספרת לנו על הודעות זועמות שקיבלה בנוגע לעניין שזו הופעת ישיבה ומזמינה את כולם למלא את החלל ולהתחיל לרקוד יחד איתה ועם שלל קיבורדים. הבמה מסודרת בסטריפים של לדים כך שהם נותנים את הפול אפקט שנוגה מעבירה בכל ויזואליה שהוציאה עד עכשיו, תחושה תזזיתית שאמורה לגרום לחוסר נוחות יחד עם אלמנטים אלקטרוניים ברורים.
ויותר למיניהם 69 אלנבי מועדוני, מיניות הטרדות של מקרים בעקבות ונכתב ינואר בסוף שיצא סינגל, Pity מההופעה החיה הויזואליה שלו בקליפ כל כך עמוקה ומצויינת כשברקע של כל מה שנעשה כרגע בחי, רץ האימאג' של הקליפ. גם אלקטרוני יכול להכיל מסר, משהו משמעותי שאפשר להעביר הלאה.
נגה בנתה לעצמה סט שלם, קונספט שמכניס אותנו לאווירה דארקית קצת, אלקטרונית ומסיבתית בעת ובעונה אחת. המטריקס שהיא בנתה לעצמה עם התאורה, הלדים על רצפת הבמה והמוזיקה עולים בקנה אחד עם כל מה שידענו עליה עד כה.
הדבר היחידי שהיה לוקה בחסר זה המקום עצמו. למי שלא מכיר את מרכז ענב, הוא אולם מסודר, תיאטרון משהו, כיסאות מסודרים בחצי גורן אל מול הבמה, שהיא לא באמת במה אלא רצפה. הופעה כמו זאת שנגה יוצרת לא יכולה להתקיים בחלל כזה מסודר ומובנה כי היא עושה לנו סדר מחדש. אם כבר במקום כזה אז המינימום זה ליצור שם בגב הבמה את המטריקס שהיא יצרה על הרצפה אבל במקום כזה זה פחות אפשר. זה קאמרי מדויק. היה מוסיף עוד יותר אם גם ההופעה הייתה במקום דארק ופחות מסודר.
מהלך ההופעה לא עובר בשקט, אנשים רוקדים כל אחד בקצב שלו, בזמן שלו. אין חוקים בדיוק כמו

במוזיקה שהיא עושה. ממציאה ז'אנרים, מסמפלת, משתמשת בלופר ונהנית מכל רגע ושש עשרית השמינית שאולי נמצאים שם. לסיכום, בואו נגיד שכל גדולי הז'אנר יכולים רק לשבת ולהקשיב.